

Kan die grote God oog hebben voor ieder mens?

Zo'n oneindig heelal... ik weet niet hoe dat net op u overkwam, tijdens die presentatie, maar als je daarover gaat nadenken, dan gaat het mij aan alle kanten duizelen. Onze wereld, die is al enorm groot. En vergeleken bij de zon is het eigenlijk maar een bolletje. En dan is de zon maar weer één van sterren in ons melkwegstelsel, een heel nietig, klein lichtje. En dat melkwegstelsel is maar weer één van de vele melkwegstelsels. Miljoenen lichtjaren...

Onvoorstelbaar, niet te bevatten voor het menselijk brein. En als er een God is, dan staat die God daar weer boven. Dan zijn al die sterren en planeten, al die sterrenstelsels en melkwegstelsels Zijn maaksel. Kunstvoorwerpen die Hij in Zijn grote creativiteit heeft gemaakt.

Ik kan me heel goed voorstellen dat die gedachte weleens omhoog komt, misschien ook wel u of bij jou: 'Die héle grote God, onvoorstelbaar groot... als die God al oog heeft voor deze wereld, dat stofje in het heelal, hoe zou die God dan ook nog ook kunnen hebben, op dat minscull kleine wereldbolletje, voor één enkel mens, terwijl we met miljoenen, miljarden mensen hier op deze aarde wonen. Is dat niet een waanzinnige gedachte: als er al een God is, hoe kan die God dan oog hebben voor één enkel mens, hoe kan die God dan oog hebben voor mij?'

Iemand zei een keer tegen me: 'Hoe kan God nou luisteren naar ons gebed, er zijn zoveel miljoen mensen tegelijk aan het bidden? Daar kan Hij toch nooit allemaal tegelijk aandacht aan geven?'

Het zijn heel logische vragen, en tegelijk laten deze vragen al zien dat we het hier hebben over dingen die ons verstand ver te boven gaan. Ik moet u zeggen dat de voorbereiding van deze dienst, het denken over deze vraag, mij wel weer heel erg onder de indruk heeft gebracht van de grootsheid van God. Wie zijn wij eigenlijk om iets over God te zeggen? En wie zijn wij eigenlijk om zo snel klaar te staan met ons oordeel over God? 'Als er een God is, nou, dan moet Hij maar eens dit of dat, of zus of zo...' Wie zijn wij eigenlijk, kleine, nietige mensjes? Wie kunnen vanuit onszelf niets over God zeggen, niets zinnigs, helemaal niets. Daar zijn wij te klein en te nietig voor. Wij kunnen alléén iets over God zeggen, als God Zelf, die hoge, heilige God, Zélf iets heeft laten weten, Zelf iets heeft laten zien van Zichzelf. Als Hij Zichzelf bekend gemaakt heeft. En dat nu precies de boodschap van de Bijbel: God hééft Zich bekend gemaakt. En over God, die Zich bekend gemaakt heeft, wil ik, als antwoord op de vraag van vanmiddag, drie dingen zeggen.

1. God Zelf is een persoonlijke God

Ten eerste. De vraag is: 'God, kent U mij persoonlijk?' Die vraag, daar kan alleen maar een antwoord op komen als God een persoonlijk God is. God kan daarop geen antwoord geven als Hij een vage kracht is. Veel mensen denken bij God eerder aan een kracht, een energiestroom, dan aan een Persoon. Misschien geldt dat voor u ook wel. Maar de Bijbel zegt: 'God is niet mínder persoonlijk dan wij, nee, Hij is méér persoonlijk, Hij is een Persoon met zulke intense gevoelens, Hij is persoonlijk op een nog veel

mooiere manier dan wij ons ooit kunnen voorstellen. Wij denken dat we weten wat liefde is, maar Gods liefde is nog eindeloos veel groter. Wij denken dat we weten wat rechtvaardigheid is, maar Gods rechtvaardigheid gaat nog eindeloos veel verder dan die van ons. Wij denken dat we weten wat medelijden is, maar Gods medelijden gaat nog vele malen dieper dan die van ons. De Bijbel tekent ons God niet als een vage kracht, maar als een Persoon, iemand, een Vader wordt Hij genoemd, van wie niet alleen het verstand véér ons verstand overtreft,

maar ook het gevoel.

Iemand zei pas geleden tegen me: 'Als er een God is, dan ziet Hij toch ook wel hoeveel kinderen er lijden, waarom grijpt Hij dan niet in?' Feitelijk zeg je dan dit: 'Er lijdt een kind, ik vind dat verschrikkelijk, ik heb medelijden, en God heeft daar blijkbaar helemaal geen medelijden mee, want anders grijpt Hij wel in. Dus ik ben beter dan God.' Voelt u wel hoe raar dat eigenlijk is, dat een schepsel wel even denkt de Schepper ter verantwoording te kunnen roepen? En toch: ook in de Bijbel gebeurt dat, ook in de Bijbel schreeuwen mensen het uit: 'Here God, hoe kán dit? Ziet U het dan niet?' En wonder boven wonder gaat God daar heel geduldig mee om.

God is dus een Persoon, zegt de Bijbel. Een Persoon die ons in alles overtreft. En ik moet u zeggen: ik vind dat een heel rustgevende gedachte. Als Gods liefde voor mensen zóveel groter is dan mijn liefde, en Hij is die grote God die alles in handen heeft, wat maak ik me dan eigenlijk druk? Dan is er alle reden om vertrouwen te hebben. Dat is één: God is een persoonlijk God.

2. Als persoonlijk God kent Hij inderdaad ieder mens

Twee: die persoonlijke God kent inderdaad ieder mens. We hebben dat gelezen uit Psalm 139: 'Heer, U kent mij, U doorgrondt mij, U weet het als ik zit of sta, U doorziet van verre mijn gedachten, ga ik op weg of rust ik uit, U merkt het op, met al mijn wegen bent U vertrouwd.'

Degene die deze woorden schreef is David, koning van Israël, 1000 voor Christus. En David zelf is er verbaasd over. Vers 6: 'Wonderlijk zoals U mij kent het gaat mijn begrip te boven.' De hele Bijbel door is dat de boodschap: er is een God, die God is Zelf een Persoon, met verstand met gevoel, een Persoon die communiceert, en die God kent ook ieder mens afzonderlijk.

Helemaal begrijpen zullen we dat nooit kunnen, maar al begrijpen we er maar een fractie van, dan heeft dat ons al zóveel te zeggen. Wat kun je je eenzaam voelen als mens. Toch? Die dingen waar jij mee worstelt, en die andre mensen niet begrijpen. Soms heel kleine dingen, die je gewoon niet aan anderen durft te vertellen. Dat je maar niet van het eten af kunt blijven. Of dat je opziet tegen ieder feestje omdat je moeilijk contacten kunt leggen. Een ander begrijpt niet wat zo iets voor jou betekent, dat het voor een groot deel jouw denken en jouw leven bepaalt, iets wat voor een ander zo onbenullig is. En God weet het wel. En Hij begrijpt je, helemaal, door en door. God kent jouw geheimen, de geheimen uit je verldn. God weet je van je stille verdriet. En Hij weet van jouw schuld. God weet de kwade gedachten die rondspoken in je hoofd. Alles, alles weet Hij. Dat is twee.

3. Hij kent ons niet alleen, Hij heeft ieder van ons oneindig lief!

En dan het derde. God is dus een persoonlijk God, zegt de Bijbel. Hij kent ons persoonlijk. Maar ik weet niet hoe dat bij u overkomt: die gedachte dat God ons zo goed kent, die kan iets dubbels bij je oproepen. Aan de éne kant: geweldig! Wat heerlijk dat er iemand is, je hemelse Vader, die alles kan begrijpen, wat er in je leeft. Echt álles. Maar aan de andere kant heeft dat ook iets heel beangstigends. Ik kan dus ook niets voor Hem verborgen houden, helemaal niets. Mijn hele verleden, het ligt voor Hem opengeslagen als een open boek. Elke gedachte, elke onaardige gedachte, elke onrechtvaardige gedachte, elke zondige gedachte, alles, alles ligt open voor Hem. In Psalm 139 merk je dat David ook die dubbelheid voelt. Enerzijds vindt hij het geweldig. 'Wonderlijk zoals U mij kent.' Maar anderzijds: als hij daarover nadenkt hoe God hem door en door kent, dan krijgt hij het Spaans benauwd: 'Hoe zou ik aan Uw aandacht ontsnappen?' vers 7, 'hoe aan Uw blikken ontkomen?' En dan zegt hij: 'Al zou ik vluchten naar de andere kant van de wereld, of opklimmen naar de hemel, of neerdalen in het rijk van de dood, nergens kan ik vluchten voor U.'

Als het inderdaad zo is, dat God je zo door en door kent, dan is de volgende vraag: 'Wat vindt Hij dan van me? Veroordeelt Hij me dan niet? Houdt Hij dan wel van me?' Als je daarover nadenkt, dan kan de schrik je om het hart slaan. 'Is God me wel goed gezind?'

En ook op die vraag geeft de Bijbel een antwoord. God zij dank is het antwoord: ja! Volmondig ja! 'Is God me wel goed gezind?' Ja, Hij is ieder van ons onvoorstelbaar goed gezind! Jezus vertelt over de herder en zijn schapen. Honderd schapen. Een hele kudde! Maar dat éne schaap, dat kwijt is, daar kan die herder niet buiten. Dat éne schaap, dat gaat hij net zo lang zoeken totdat hij het gevonden heeft. Temidden van al die miljarden mensen hecht God de grootste, de grootste waarde aan u! Aan jou! Hij wil niet verder zonder u, zonder jou en zonder mij! En om ons op te zoeken, om ons te komen redden, daarvoor heeft Hij echt álles over, echt álles! Daarvoor is Hij uit de hemel gekomen, in de Persoon van Jezus Christus. Om ons op te komen zoeken, daar waar wij zijn. Om ons te komen redden, net als dat éne schaap.

Tussen al die miljoenen heeft Hij ook mij in het oog...

Kent God ons persoonlijk? Jazeker! Héél zeker! Ik las deze week een boekje van Operatie Mobilisatie, dat is een zendingsorganisatie waar ook twee jongens uit onze gemeente mee weggeweest zijn, Wouter Klop en Geert-Jan van Breugel. In dat boekje zijn verhalen verzameld, gewoon uit de praktijk van het werk. Het heet: 'De Meester aan zet. De hand van God in en door gewone mensen.' In één van die verhalen gaat het over Bombay, die miljoenenstad in India. Er zijn meer dan 300.000 prostituees in Bombay. Moet u zich voorstellen, 300.000, dat is ruim vier keer de bevolking van Capelle, alleen aan prostituees in Bombay. Ongeveer 60 % van deze vrouwen is ontvoerd vanuit verschillende plaatsen in India en Nepal. Voor jonge meisjes tussen 11 en 13 jaar wordt ongeveer 2000 dollar geboden. Ze worden opgesloten in bordelen en

daar gedwongen om de lusten van rijke mannen te bevredigen.

De teams van Operatie Mobilisatie hebben al heel veel meisjes kunnen bevrijden en terug kunnen brengen naar hun woonplaatsen. Speciaal daarvoor zijn ook twee tehuizen ingericht. Een zekere Naomi leidt dit hele werk. Alleen, op het totaal van die 300.000 is het feitelijk nog een druppel op een gloeiende plaat.

'Op een dag,' staat er, 'kwam er een vader met zijn zoon bij ons team in Kathmandu, in Nepal, op bezoek. Hij vertelde dat zijn dochter van 14 door een oude man was meegenomen onder het voorwendsel dat hij werk voor haar zou zoeken.' De vader kreeg het advies om naar Bombay te reizen. De schrijver van dit hoofdstuk, Alfi Franks, zegt: 'Wanhopig zei ik: "Hoe kan ik ooit uw dochter tussen 300.000 prostituees terugvinden? Zelfs de politie staat machteloos tegenover deze georganiseerde bende."'

Toch werd Naomi op de hoogte gebracht. Naomi overlegde weer met een sociaal werkster. En ze bleven bidden of God zou helpen. Ik lees weer voor: 'Tijdens één van de keren dat de vader 's middags met nog wat anderen door een roze buurt liep, deed iets hem stoppen en

naar de bovenste verdieping van een gebouw turen. Tot zijn grote verbazing zag hij zijn dochter naar hem kijken. Het meisje gebaarde hem geen actie te ondernemen maar de hulp van de politie in te roepen. Hij ging naar Naomi en de sociaal werkster. Met z'n drieën gingen ze naar het politiebureau.

In het gebouw aangekomen bleek het meisje vastgebonden en verstopt te zijn. Het duurde even voor ze opgespoord en bevrijd was. Na afloop vertelde ze haar vader dat ze wanhopig op bed had gelegen toen ze een stem hoorde die zei dat ze naar het raam moest gaan. Ze deed wat de stem haar opdroeg en precies op het moment dat ze uit het raam keek, zag ze haar vader door de straat lopen. Toen hij stil stond en naar boven keek, werd ze overspoeld door emoties.'

Tot zover dit bericht. Kent God ons persoonlijk? U, jou en mij? Ja, Hij kent ons héél persoonlijk. Tussen al die miljoenen mensen heeft Hij ook u op het oog. Ook jou. En als u nog leeft buiten Hem om, weet dan dit: Hij is op zoek, en Hij rust niet, net als die herder, en net als die vader in India, Hij rust niet voordat Hij ook u, ook jou gevonden heeft. Amen.